

ČASOPIS CIRKEVNÉHO GYMNAZIA SV. MIKULÁŠA V STAREJ ĽUBOVNÍ

DRUHÝ ZMYSEL

IX. ROČNÍK - 2. ČÍSLO (2014 - 2015)

*Byť moderným neznamená
byť bohatý na majetku,
ale na múdrosti.*

Zoznámte sa...

Poznáte ten pocit, keď beznádejne sedíte pred notebookom a rozmyšľate, čo napísat? Nemyslím tým správy týkajúce sa sociálnych sietí. Skôr to, ako začať písat svoj prvý editorial v živote. Práve teraz to prežívam a ten pocit je pre mňa zatial cudzí. Neviem, ako začať a už vôbec nie, ako pokračovať.

V prvom rade chcem spomenúť bývalých redaktorov. Adamov 20-centový humor (copyright Majka Limáneková) a ironický pohľad na všetko nám budú chýbať. Marekove náhle vtrhnutia do učebne s notebookom v ruke boli veľkolepo časté. Grafické očko d'alšieho Mareka sa budú snažiť d'alej rozvíjať, no trošku po svojom, naši noví grafici. Julkin úsmev tohto roku nahradili tri dievčatá. Popoludnia vo počítačovej učebni bez vás nám budú chýbať, aj keď je tu veľa nových tvári, ktoré sú odhadlané sa podieľať svojimi myšlienkami na tvorbe nášho/vášho časopisu. Spomínam tiež na tých ostatných, ktorí boli pre mňa inšpiráciou pri tvorbe Druhého zmyslu.

Dúfam, že nás aj nadálej budete podporovať kúpou časopisu, hádam nielen kvôli žolíkom.

šéfredaktor

Henrieta Hlinková

grafika

František Arendáč, Jana Bigoničová

redaktori

Richard Augustín, Dominika Dronzaková, Simona Kokyová, Daniel Lutz, Barbora Plutová, Miroslava Valčáková

tlač

Ján Pavlovský (www.laciarenpavlovske.sk)

Copyright © 2014

Nedá mi nespomenúť, že študenti nie sú jediní, ktorí ich obľubujú. Nemenovaný profesor ich v priebehu pár minút vyzbieral 28! Nemali sme možnosť si ich ani užiť, tak teraz v kútku duše dúfam, že ten papier, ktorý nás môže zachrániť pred zlou známkou, u mňa pobudne aspoň o týždeň dlhšie než minulý rok. Týmto pozdravujem profesorov :)!

Pripravili sme pre vás prehľad toho, čím žije naša škola. Dočítate sa o tajomstvách, ktoré skrýva p. prof. Kunáková, dozviete sa nové informácie o projektoch, do ktorých sa škola zapojila. Prinášame taktiež rozhovor s pánom riadiťom o najnovších vychytávkach našej školy.

Môžete s nami pocestovať do Ríma i Spojených štátov. Taktiež prežiť so štvrtákmi ich veľkolepý večer alebo sa opäť zabaviť na imatrikuláčke.

redakcia

Budeme pokračovať v ére časopisu s druhým – hlbším zmyslom a sme odhadlaní ukázať všetko dôležité z tohto školského roku na papieri. Nové tváre Druhého zmyslu sú pripravené vám priniesť najnovšie „pikošky“ zo školy.

Prajeme vám príjemné čítanie.

indoors

Nemaj v paži!

November nás osobne zoznámil s Martinom Kukučínom. Toto vzácné stretnutie nám v Dome kultúry umožnilo popradské divadlo Commedia, ktoré sa predstavilo nezabudnuteľnou inscenáciou diela „Neprebudnený“. Dúfame, že sa takýmto spôsobom zoznámime aj s inými velikánmi.

We're looking forward to seeing you!

Druháci previedli svoje herecké výkony nielen v škole na misijnom jarmoku. Príbeh o bl. Chiare Luce Badano a o sv. Dominikovi Sáviovi predstavili taktiež v Kostole sv. Petra a Pavla a v Chráme Matky ustavičnej pomoci. Zožali veľký úspech a ľuďom predstavili život dvoch výnimočných mladých ľudí.

Aj besedou sa dá študentom odkázať, aby „nemali v paži“. Poslanec NR SR Richard Vašečka a jeho asistent Julo Jakab mladým vysvetlili, že o našu politiku, spoločnosť a krajinu sa treba zaujímať, nielen ich nestranne pozorovať. Zistili sme, že aj my môžeme ovplyvniť dianie na Slovensku. Týmto projektom nás motivovali k záujmu o veci verejné a tak trochu aj o občiansku náuku.

A príde aj divadlo!

Od budúceho školského roka prinášame pre súčasných ôsmakov a deviatakov základných škôl unikátnu možnosť bilingválneho štúdia. Stávame sa tak prvou školou v regióne, ktorá poskytne túto príležitosť.

Začiatkom novembra študenti našej školy vymenili klasické vyučovanie za dobrodružstvo. Deň strávený so záchrannými zložkami si náramne užili. Zistili, aké by to bolo bojať o vlastný život v prípade nebezpečenstva. Adrenalinový zážitok by si hoci iba v hranej situácii takmer každý zopakoval.

CIAO BELLA servítka...

Už ste išli na zájazd s päťkilovou cestovnou taškou plnou jedla? Už ste sa niekedy čítili ako vyblúťa rezanka? Pardon, v tomto kontexte špageta. Nie? Tak to je vtedy, keď máte nohy schodené po kolená (ak nie viac), je vám jedno, kde si sadnete (hoci aj uprostred Vatikánskeho múzea) a hľavne, zaspíte aj v autobuse, v ktorom ste si cestou tam nemohli ani len zdriemnut'. Ale teraz už trochu podrobnejšie.

Prvé kroky so zápalkami v nevyspatých očach na Talianskom území patrili rodisku sv. Františka a sv. Kláry (takých máme aj v triede :)). Úprimne vám poviem, z Assisi som mala pocit, ako keby som sa ocitla v tom mestečku, odkiaľ je Pinocchio. Taká krásna talianska atmosféra, ktorú však narúšali holuby obšmietajúce sa okolo nás a teta celá v bielom s omietkovou na farbenou tvárou, ktorá pred kostolom sv. Kláry vyberala peniaze za to, že vám na papier niečo krasopisne napísala po taliansky (ale písma mala fakt pekné, to treba uznat').

Ako správni turisti sme nezabudli na suveníry (kedže bolo horúco, istý nemenovaný Luky si kúpil krásny červený ľupkový vejár) a po ceste k ďalšej bazilike sme aj tlieskali mladomanželskému páru v aute.

Deväť hodín povinných pre oddych šoférov prešlo a my sme cestovali ďalej do večného mesta. Priamoúmerne s ubúdajúcimi kilometrami k cielu sa zvyšovala hustota dopravy. Pozor, teraz prichádza zlatý klinec dňa, na ktorý sa tešili úplne všetci po tej úmornej ceste autobusom ulicami a uličkami Ríma – postel, sprcha, sáčkové polievky + rizky a bazéén... (Milovníci histórie si určite všímli, že sme boli ubytovaní na Via Aurelia, starovekej ceste vedúcej do Pisy, ktorú dal postaviť konzul Gaius Aurelius Cotta).

Naša pút' po centre kresťanského náboženstva začala v nekresťansky ranných hodinách (krútych 7:00, a to sme si naivne mysleli, že sme na predĺžených prázdninách). Malá skupinka jedincov (asi 68,35%) sa z neznámych dôvodov nikdy k „meeting pointu“ nedostavila načas, a tak sme celý týždeň s vyplazenými jazykmi dobiehali na nedalekú železničnú stanici – rímsky METREBUS (metro + treno + bus) nám totiž slúžil ako jediný dopravný prostriedok počas celého pobytu v Ríme. Vážení cestujúci: „Prossima fermata – San Pietro“. Správne, prvá zastávka je centrálna bazilika kresťanstva – Chrám svätého Petra. Aby sme sa vyhli kliše, uvedieme iba krátky opis, reku, ved' fotky si môžete vygoogliť. Selfie s bazilikou, selfie bez baziliky...; kontrola ako na letisku (ako naschvál si pári jedincov zobrazo

vreckové nože, pravdepodobne na ochranu proti zlodějom); omša s otcom biskupom Rábekom a s uniformovanými Slovákm (podľa vyjadrení niektorých účastníkov zájazdu mal pán biskup na vojenského ordinára veľmi mierumilovný prejav); taký neodškripitelne mravč pocit oproti obrovským priestorom chrámu; dokonca po bazilike lietala biela holubica (žeby Duch Svätý?); prijemný pocit, keď poviete, že ste Slovák a pustia vás úplne všade (zásluhou otca biskupa Rábeka). To nebolo všetko! Ako jediní sme mali možnosť vstúpiť do čarovných Vatikánskych záhrad (majú tam aj terénny papamobil!). Jedinou podmienkou bolo infiltrovať sa medzi krajanov a nájsť si „náhradných rodičov“ medzi výletujúcimi slovenskými policajtmi, hasičmi a colníkmi. S Božou pomocou to tým SBS-károm z baziliky neprišlo podozrivé, že všetky „deti“ bezpečnostných a vojenských zložiek sú približne rovnakého veku.

Kúsok Slovenska a Poľska (nemáš za čo, Tina) sme našli aj vo Vatikáne. V záhrade rástla slovenská „lipka“, ktorá akosi nenápadne zakrývala izraelský olivovník. Taktiež sme videli aj kúsok Tatry zo Zakopaného. No nielen umením a prírodou je človek živý. Po takejto namáhavnej turistickej aktivite sa patrilo nasýtiť aj naše protestujúce žaludky pravou drahou talianskou pizzou (a to nám dali zľavu!).

10.09.2014 Baška (čiže moja maličkost) mala narodeniny!!! Kto sa môže pochváliť, že ako darček dostal stretnutie s pápežom, hľá? Správne, boli sme na audiencii. My dve (čekali autorky článku) sme sa tam dokonca stretli s dvoma Američanmi, ktorí nás rovno pozvali do LA, aby sme sa zoznámili s ich deťmi, vnúčatami a ešte sesternicou z deviateho kolena :).

Najzaujímavejšou súčasťou nášho putovania po večnom meste bolo večné cestovanie pod zemou. Zásada cestovania metrom č.1: Nikdy si nemyslite, že všetci lúdia, o ktorých si myslite, že sú cudzinci, nevedia po slovensky. V každom prípade, najprv si overte cudzincovu znalosť slovenčiny aspoň krátkym pozdravom „Dobrý deň!“ Prinajhoršom tie dve krásne Talianky, na ktoré sa snažíte zapôsobiť svojou ofinkou a prirodzeným slovenským šarmom, však L.V., môžu byť slovenského pôvodu. Zásada č.2: Ak ste v metre náhodou začuli kričať slovo „servítky“ a hned na to sa v vlaku vyrútila skupinka lúdi, nebojte sa, nebol to zájazd Oddelenia psychiatrie Prešovskej nemocnice, to sme boli my :).

Čo bolo ďalej? Pantheon, do ktorého aj tak prší, takže neverte lúdom s opačným názorom, Piazza Navona, Santa Maria Maggiore... Jednoducho všetky čarovné miesta, ktoré môžete nájsť v bedekoch o Ríme.

Posledné hodiny nášho pobytu na rímskom území sme prekvapivo strávili na Slovensku – sv. omšou v Slovenskom ústave sv. Cyrila a Metoda v Ríme. A keďže synonymom Slovákov je pohostinnosť, s plným bruchom, s horúcim talianskym septembrovým slnkom za chrbtom a hlukom v autobuse (spôsobeným našim „spevom“) sme sa vydali na 20-hodinovú cestu domov. **Arrivederci!**

ORIGINÁLNE nie SVETSKY

Október je mesiac misií. Naši susedia zo Základnej školy sv. Cyrila a Metoda a my sme sa podieľali na ich podpore zorganizovaním Misijného jarmoku. Konal sa po dvadsiaty prvý raz a prekvapil nanovo svojou jednoduchou čarovnosťou.

Svätou omšou, taktiež jednou z foriem pomoci, začal deň úprimného sebarealizovania. Po jej skončení sa o zážitky podelil, väčšine študentov známy, Filip Orlovský. Rodák z Ľubovne zdieľal svoje skúsenosti z letného pobytu v Afrike. Celé rozprávanie obohatil obrázkami približujúcimi konkrétné miesta, ľudí, a tak študenti mohli pochopiť, že ich pomoc nie je poskytovaná imaginárному svetu.

Priestory školy poskytli okrem možnosti prispieť finančne aj neuvieriteľný program. Jeho strojčami boli žiaci ZŠ, ktorí však každoročne nachádzajú pri jeho vytváraní aj nemalú podporu učielov a rodičov. Kreatívne stánky s rôznymi výrobkami alebo triedne reštaurácie s množstvom jedál a koláčov boli doplnené o dramatické predstavenia študentov cirkevného gymnázia o bl. Chiare Luce Badano.

„Táto scéna nám umožnila získať informácie o živote blahoslavenej Chiary. Jej život by mal byť inšpiráciou pre každého. 17-ročné dievča s veľmi významou chorobou, ktoré to vzalo ako posolstvo a snažilo sa každému dokázať, že smrť neexistuje, je len život. Bola veľmi optimistická a veselá aj v t'ažkých chvíľach. Brali sme si z nej príklad, keď sme podobnú situáciu prežívali pri príprave scény. Najťažšie pre nás bolo zhodnúť sa

na jednotnej štruktúre predstavenia a následne prekonat' lenivosť :),“ povedala Heňa z 2.B. Študenti 2.A zasa ukázali svoje nadanie v predstavení o sv. Dominikovi Sáviovi.

„Bolo to pre nás motivujúce, mohli sme sa zamyslieť nad jeho životom a uvedomiť si hodnoty v tomto svete,“ hovorí Erik.

A čo bolo pri príprave predstavenia najťažšie? „Čo ja viem? Asi prekonat' hanbu, vyjsť pred tých všetkých študentov a podať herecký výkon bez výpadku textu,“ dodáva.

V jednej piesni sa spieva: „**Čo prišlo z neba, do neba sa vráti. Čo iným nedáš akoby si stratil...**“

Veríme, že obe školy ostatú navždy tými, ktoré dávajú bez váhania a ich dobré skutky budú ocenené najmä v očiach Pána, od ktorého všetko dobro prichádza, aby sa potom mohlo vrátiť.

Retro pôtupa...

"Všetci do triedy!" S týmto pokrikom nás tretiaci ako stádo zahnali do našej cely a my sme chtiac-nechtiac museli počúvnuť'. Netrpeživo sme ich očakávali, pretože sme nevedeli, čo čakať' od tých, ktorí si nás prezerali s očividnou radosťou z nášho nič netušiaceho zdeseného výrazu. Po ich príhode sa začali vyvolávať mená nešťastníkov z čiernej listiny.

Po niekoľkých dňoch pokoja sa z nepochopiteľných dôvodov rozhodli **vystupovať** svoj nátlak v susednej triede. K B-éčkarom zavítali tretiaci a donútili ich, aby im každý odovzdal po jednej ponožke. Po vyučovaní im ponožky doniesli vo vreci, ale to ani zdáleka neboli koniec. Zo smradlavého vreca sme si mali vybrať **cudzu dych** vyrážajúco

zapáchajúcu ponožku a nasadiť si ju. Celý deň sme trpli, čo si vymysleli na nás.

V ten súdny deň (27.10.) museli prísť dievčatá do školy **nenamalované**, s natáčkami a v županoch. Chlapci museli prísť tiež v županoch, s kúpacimi čiapkami na hlave a s namaľovanými fúzkmi. Počas prechodu do triedy sa z každej strany ozývalo: „**Nechcel by soom!**“ a lichôtky typu: „**Vy ste krásni!**“. Po druhej hodine prišla na rad nedobrovoľná prehliadka po triedach pod dohľadom dozorcov – tretiakov. Najväčší trapas bol v III.B, kde sme museli spievať **Prší! Prší!** Pokračovanie nastalo cez veľkú prestávku, keď sme museli tancovať **kačací tanec, macarenu, gangnam style** a mnoho ďalších. Ale zábava bola perfektná!

Na večierku, alebo skôr trýznení, sme sa prenesli o niekoľko rokov späť a **všetci prišli nahodení v retro štýle**. Každého zdobili páskované a bodkované vzory. Nechýbal ani **červený rúž** a traky. Po príchode do vyzdobenej jedálne začalo predstavovanie prvákov. Á-čkari predviedli svoje očarujúce talenty a B-éčkari bežný deň v školských laviciach. Až potom začala hrôza! Krutost' tretiakov presahovala medze pochopiteľného. Vo vzduchu sa nieslo napätie. Napríklad **malovanie chlapčenských nechtov na nohách, hľadanie mincí v neidentifikovateľných zvyškoch potravy** či **praskanie balónov zadnou časťou tela** sú sice zábavné,

ale iba vtedy, keď' sa pozeraťte. Samozrejme, do úloh boli zapojení aj poniektorí profesori, ktorí podávali skvelé výkony. Prežili sme aj **tradičnú prísahu prvákov a krst pánom profesorom Gnebusom**.

Po zhasnutí svetiel sa rozpútala vášnivá tancovačka. Všetci sme sa perfektne bavili. **Vytancovali sa aj pani profesorky a páni profesori**. Skvelou choreografiou zaujal najmä pán profesor Gnebus. Celý deň sme si veľmi užili a veľká vďaka patrí tretiakom, profesorom školy a zúčastneným.

Ďakujeme vám za krásny zážitok! :-)

NIKDY NEBOLO lepsi...

...a môžem to len potvrdiť'. Bohužiaľ, noc netrvala večne, no v našich spomienkach bude. Už naše prvé stretnutie princezien a princov pred kostolom bolo toho predzvest'ou. Stužkovú slávnosť sme začali Božím požehnaním a slovami nášho pána dekanu Lacka, ktoré nám prehovorili do duše a pripomenuli, že Boh je stále s nami a bude naším Pastierom, aj keď večer nedopadne podľa predstáv.

Po nepodarenom odchode z kostola :D sme vstúpili do rozprávkovej miestnosti, kde sa pre nás historický moment mal odohrať'. A je to tu! Tá dlho očakávaná a dlho pripravovaná chvíľa...

Perfektný príhovor pána riaditeľa, dokonale pripravený prejav triednej mamky hrajúci na naše slzné kanálky, slávnostná reč rodiča... to všetko nám pripomenovalo, že naša pomaly končiacia štvorročná púť priniesla ovocie v podobe hrôsti, ktorú sme videli v očiach milovaných. V okamihu, kedy nám stužka ozdobila róby, sme k šťastiu už nepotrebovali nič. Pripili sme si na zdravie a spoločne zaspievali slávny Gaudeamus :D.

Pocit dokonalosti sa umocnil v náruči ocka, mamky a našich drahých profesorov.

Krvou a potom pripravený program splnil svoj účel a zabavil všetkých prítomných. S radosťou sme sa predvierali a ukázali skryté talenty. A potom tanec, tanec, tanec... ešte teraz ma bolia nohy :).

S príchodom polnoci slovo prevzala čierna kronika. Každý z nás sa tam postavil s malicou dušičkou a trasúcou sa sviečkou v ruke: „Nech to nie je trapas!“ Dozvedeli sme sa o sebe kadečo, občas aj to, čo sami o sebe nevieme :). Následne nás prekvapilo video s fotkami. Musíme sa podčakovať Monike, ktorá všetky naše spomienky, zážitky, faux pas a sranidčky dokázala zmestíť do 6 minút!

Klobúk dole :). Bolo nádherné, všetky tie momenty prežiť s VAMI opäť. Este citový výlev v podobe piesní pre profesorov a opäť tanec, tanec, tanec... až do skorého rána. Áno, náš DJ bol úžasný a my sme rošťáci!

V tento fantastický večer sme boli všetci jedná veľká najedená šťastná rodina. Kiežby sme tak mali stroj čas... Na (ne)jšťastie máme dôkaz našej radosti zachytený na fotkách a videu.

A pretože "...najzácnnejšie v živote nie sú veci, ale chvíle..."

(A. Buchwald), prajem všetkým budúcim stužkárom: Nenechajte si tento výnimočný okamih uniknúť pomedzi prsty, naplnia si užite, že ste jeho súčasťou! :) A teraz nos do kníh...matura sa blíži chodbami...

PÁRTY alebo GADŽÍBAL?

Na otázku, aká bola naša stužková slávnosť, nedokážem ani si nedovolím odpovedať sám. Jednak preto, že som väčšinu času strávil antiresrovým predchávaním

a prezliekaním kostýmov a jednak preto, že sa na to díval' z rôznych uhlov pohľadu. Všetko sa to rozbehlo v Kostole sv. Petra a Pavla, kde sme sa po dlhom čase opäť na niečom zhodli. Každý sa totiž určite modlil za rovnaký úmysel. „Hlavne nech to klapne a nestrápnime sa, keď sme sa už tak vyfintili!“ Ako vyhovujúce miesto na prevedenie našich improvizáčnych organizačných schopností sme si vybrali reštauráciu Palma. Ako to všetko dopadol? Odpovede sme hľadali spolu s l'ud'mi, ktorí to prežili na vlastnej koži.

Ako si animal/a pripravil/a na našu stužkovú?

Viera: Príprava našej stužkovej prebiehala podľa mňa celkom v poriadku. Každý sa chytil toho, čo mu ide a spolu sme si vyskladali nás večer. Samozrejme, našli sa chvíle, pri ktorých to ružovo nevyzeralo, ale myslím, že nakoniec nás večer za to všetko stál. Ved', čo nás nezabije, to nás posilní.

Tomas: Príprava na našu stužkovú prebiehala organizované chaoticky, ale to sa dalo čakať. Užíval som si nácvik jednotlivých čísel. Ostali mi nezabudnuteľné

spomienky na nacvičovanie drakov, keď sme do neskôrvečera zostávali v škole cvičiť. Bolo to super.

Boli situácie, kedy si to chcel/a vzdáť?

Monika: Boli situácie, kedy to bolo naozaj ľahké. Všetci sme to dobojovali až do konca, nikto sa nevzdal a myslím, že každý z nás môže povedať, že to stálo za to.

Viera: Samozrejme, že áno... No postačilo zavriť oči, napočítať do 10 a bojovali sme ďalej

Ktorá časť programu by ste považovali za "top" a prečo?

p. prof. Fabianová: Program sa mi páčil celý, očarená som bola už pri pozývaní na stužkovú slávnosť, keď k nám na hodinu zavítal Cirkus IV.B. Bolo to milé, veselé, farebné – balzam na dušu. Na stužkovej bolo každé číslo programu profesionálne, nielen herecké výkony, ale aj scéna a efekty. Program obsahoval všetko, čo má dobrý program mať. Scénky boli výborne, pri čísle s gitarou a „vysokokvalifikovaným obracačom hudobných nôt“ mi od smiechu tiekli slzy. Veľmi sa mi páčili tance a spev.

p. prof. Solotruková: Váš program bol úžasný a pri žiadnom z čísel som sa nenudila. Vyvrcholením programu boli pre mňa "Draci". Ja považujem váš program za jeden z najlepších. Oceňujem pomoc zo strany rodiny Fedákových.

Rodič (mama): Ľudové tance sa mi páčili najviac, pretože to je môjmu srdcu blízke.

Bavili ste sa na našej slávnosti dobre? Co povieť na DJ-a?

p. prof. Fabianová: Bavila som sa skvele, DJ vyberal hudbu tak, aby sa zabavili všetci, ktorí na stužkovej boli a myslím, že sa mu to podarilo. Budem ho odporúčať na stužkovú študentom v mojej triede.

p. prof. Solotruková: Bavili sme sa s manželom dobre i napriek tomu, že sme pomerne skoro odišli. Na DJ-a nemôžem povedať krivého slova, keďže sme si ho vybrali aj my (4.A).

Rodič(otec): Hej, dobre, ale nepamätam si ako DJ vyzeral.

Monika: Bavila som sa úžasne, konečne poriadna PÁRTY s kolegami z triedy a DJ bol tiež skvelý!!!

Je niečo, čo by ste zmenili alebo uplyšili?

p. prof. Fabianová: Nespomínam si na nič, čo by mi prekážalo. Zostala by som na stužkovej dlhšie.

Rodič (mama): Jediné, čo som si ja osobne všimla, bolo, že partneri nezapadali do kolektívu a dievčatá, s ktorými tam boli, sa im museli venovať, čo sa často nedarilo. Trieda sa najlepšie bavila sama. Ale je to len môj názor, ostatní to mohli vnímať inak.

Tomas: Nie, nič by som nemenal, až na to, že mi musela paní profesorka po profesorskom tanci povedať, aby som ju odprevadil. Fakt som bol myšlienkami inde a zabudol som na to, trapas :).

Cirkevné gymnázium PO NOVOM

Určite ste si od začiatku školského roka všimli nejaké zmeny v triedach. K starším, trošku zničeným tabuliam pribudli nové, modernejšie, takzvané interaktívne. Typická nepriateľka študentov, triedna kniha, sa vymenila za moderný tablet či mobil, ktorých zničenie je v porovnaní s papierovou verziou oveľa náročnejšie. Škola je v projekte s názvom [Inovácia vzdelená a implementácia do vyučovacieho procesu na CGSM](#), vďaka ktorému sa zlepší technická vybavenosť učební a tried. V škole sa bude nachádzať [moderne vybavená učebňa](#), v ktorej budú študenti testovaní online. Spýtali sme sa niektorých študentov a profesorov, čo si o týchto nových „vychytávkach“ myslia.

Tomáš, 1.B

vynovená biologická učebňa

Má to veľa výhod, no aj nevýhod. Medzi tie negatívne stránky patria tablety učiteľov, pretože vo 4. ročníku to už nebude to staré známe kradnutie triednej knihy. Interaktívne tabule sa mi páčia, pretože sa môžeme aktívnejšie zapájať do vyučovania a učiť sa pritom pracovať s modernými technológiami. Taktiež mi veľmi vyhovuje aplikácia Edupage v mobile, ktorá mi umožňuje získať nové informácie ohľadom vyučovania oveľa rýchlejšie.

Mária, 2.B

Valerián, 3.B

Naša škola má víziu a podľa nej sa formuje aj vyučovací proces. Ak by sa nezapájala do rôznych projektov, stratila by atraktívitu. Jej fungovanie v rámci vyučovania by bolo zastarané a po tomto študenti netúžia.

Počas môjho štúdia na tejto škole bol uvedený projekt uniforem, zavedenie elektronickej triednej knihy. Rozhodnutie používať ju považujem za dobrý krok. Výhodou tejto „večičky“ je aj to, že je pre študentov dostupná aplikácia Edupage, kde si môžu kontrolovať známky a suplovania.

No vidieť aj frustrácie učiteľov, keď niečo nefunguje. Netreba sa spoliehať len na technické výrobky. Myslím si, že dôležitejšie miesto v modernizácii má skôr príprava vyučujúcich na hodiny ako technika. A to je na našej škole naobrej úrovni.

Všetko má svoje pozitívnu a negatívnu, ale myslím, že modernizácia škole len pomôže. Interaktívne tabule sú vhodné nielen na štúdium, ale aj na atraktívnejšiu a zaujímavejšiu hodinu pre študentov, ale aj profesorov. Pomaly už prestávame písat' perom a čoraz viac sa spoliehame na to, že nám počítač opraví chyby. Takže áno, privítala som to, ale všetko s mierou.

Juliana, 4.A

Myslím si, že modernizácia na našej škole prudko stúpa. Týka sa to interaktívnych tabúľ, internetovej triednej knihy a top pre mňa je bilingválny odbor. Hoci nemám nejaké bližšie informácie o projektoch, mám z toho radosť. Maximálne môžem povedať, že sa mi páči, ako sa profesori zapájajú do moderných školení o vzdelávaní. Práve od ich prístupu závisí úroveň školy. Od kedy som na škole, dosť sa toho zmenilo a hlavne k lepšiemu. Páči sa mi, že dochádzajúcich, čiže aj mňa, vozí pred školu mestská hromadná doprava. Vyhovuje mi prístup na wi-fi, ktoré je dostupné v priestoroch celej školy. Má radosť z uniformom, aj keď niektorí by nesúhlásili, no ja som spokojný, že si ráno nemusím vyberať oblečenie. K d'alšiemu zmodernizovaniu by mohlo prispieť podľa mňa všeličo, na čo by bol dostatok financií. Veľmi sa v tom nevyznám. Nie som informovaný o tomto projekte, neviem čo sa plánuje, ale keby som mohol niečo navrhnuť, bola by to investícia do nových podláž, lebo často zakopávam o gumu čo trčí zo zeme. A možno len ja neviem chodiť, nooo :)

Kristián, 4.B

Tešíme sa z projektov, do ktorých sa naše gymnázium zapojilo! Azda najväčšiu radosť mám z učebne prispôsobenej na online testovanie študentov. Už nebudeťte dlhovo čakať na opravenie testu :, systém automaticky vyhodnotí vaše odpovede. A konečne nebudem po chodbách lietať s prenosným projektorom a predĺžovačkou. Postačí mi USB.

Pán prof. Palša

Tablety mi oproti triednej knihe vyhovujú, keďže nemusím stále zháňať pero, aby som mohla zapísť hodinu. Je to praktické. Ale zas pri nejakom technickom probléme je to nevýhoda. Triedna kniha sa pokaziť nedá, s tabletom je to už problém.

Pani prof. Harmanová

Idú technické vychytávky a škola DOPREDU?!

Každý deň minimálne raz poznamenáme, že žijeme v rýchlej dobe. Áno, poznám to aj z vlastnej skúsenosti: nestíham do školy, termíny, večeru, dokonca nemám čas na večerné správy. A veci okolo nás sa nášmu raketovému tempu samozrejme prispôsobujú (prinajme si, hlavne my, mladí, kol'kokrát nadávame na pomalý internet či mobil a hned' utekáme zháňať lepší). Pokrok sa týmto spôsobom „votrel“ do každého kúta nášho života, do domovov, škôl či dokonca kostolov (schválne, všimnite si aké využitie získali LCD televízory v Dóme sv. Alžbety v bočných lodiach). Nie všetci sú však z novôt – pomocníkov, slangovo povedané, „happy“.

Od začiatku školského roka 2014/2015 sa študenti určite naučili správne vyslabikovať, určiť gramatické kategórie a vzor podstatného mena MODERNIZÁCIA a, prirodzene, pozorovať jej dôsledky, či už ide o účasť profesorov na školeniach, plagáty o projekte polepené na takmer všetkých dverách v škole, zmiznutie nenávidených zošítov s názvom KLASIFIKAČNÝ HÁROK a TRIEDNA KNIHA. Namiesto toho profesori „vyfasovali“ notebooky, tablety a prihlásovacie údaje do EduPage-u, niektoré šťastnejšie triedy si našli na stenách primontované interaktívne tabule. Načo však slúžia tieto zmeny? Ako hlásajú oficiálne dokumenty ide o „Premenu tradičnej školy na modernú“ a „Zabezpečenie kvalitnejšej prípravy žiakov pre potreby vedomostnej spoločnosti ako aj pre vzdelenanie v systéme VŠ“. Bolo však na tej „tradičnej“ škole niečo zlé?

Ako školopovinný človek som prešla mnohými reformami a musím tak nostalgicky priznať, že systém vzdelenávia bol v mojich začiatkoch lepší. Lepší, ale ľažší. Kedysi som musela pol dňa pracovať na projekte, ručne písanom a lepenom na výkrese. Informácie mi žaden internet nevopalchal, ako sa hovorí, až pod nos, musela som pekne-krásne pýtať dedka, babku učebnice z vysokej školy. Teraz sadnem k notebooku, zapnem PowerPoint, Google a prezentácia o počte a zložení obyvateľstva Indie po roku 1900 je za hodinu hotová. Čo za hodinu, páč klikmi si ju môžem stiahnuť a upraviť za desať minút. Predtým boli študenti nútieni hľadať zdroje,

prelistovať tišický strán, boli nútieni prečítať si niečo o danej téme, a touto cestou nabrat' nové vedomosti. Teraz je iba čisto na mojej dobrej vôle, či si to, čo prezentujem aj prečítam. Mám pocit, že čím ďalej, tým viac prestávame byť nútieni premýšľať, skúšať nové možnosti, namiesto toho bez námahy klikneme na prvú vec, ktorú nám ponúkne prehliadač.

Ďalším problémom je potreba naučiť sa pracovať s novými technológiami, ktoré spôsobujú problémy nielen učiteľom, ale aj študentom. Možno som paranoidná, no neprechovávam veľkú dôveru voči bezpečnosti dát na internete – stačí len trocha šikovnosti a každý systém sa dá obistiť. To sa týka aj zapisovania známok a chýbania na hodinách. Staré dobré „papier je grunt“ má predsa čosi do seba. No plusov technických novôt v školách predsa je predsa len viac ako minusov - od zmiernutia kriedového prachu z tried až po 3D model ľudského tela na biologii.

Do akej mieri bude toto modernizovanie pokračovať?

Budú prváčence namiesto trénovania čiar do písaniek tukat' do tabletov? Na školskej práci z matematiky budeme musieť vytlačiť v 3D tlačiarne kužeľ? Osobne si myslím, že technický pokrok do školy patrí. Určite uľahčí v rozumnej miere prácu nám aj učiteľom, ak sa s pomocami tohto druhu naučíme adekvátnie pracovať. No mali by sme mať na pamäti výrok Romaina Rollanda:

„Nie je ľahké vymýšľať veci NOVÉ, ale DOBRÉ.“

Technika áno, ale VŠETKO S MIEROU

O modernizácii, nových projektoch, celom priebehu, o tom, čo nové nás čaká a o hodnotení uniformami sme sa rozprávali s tým najkompetentnejším. Pán riaditeľ vám priblíží novinky, ktoré sa u nás chystajú a svoj pohľad na ne. Prinášame Vám informácie z prvej ruky.

V tomto školskom roku prechádza naše gymnázium niekoľkými zmenami. V triedach pribúdajú interaktívne tabule, projektor... S čím súvisí táto modernizácia?

Súčasná škola musí reagovať na trendy v spoločnosti a musí sa modernizovať. Snažíme sa každý rok priniesť do školy niečo nové z oblasti techniky. Tento rok je to výraznejšie, keďže sme v projekte finančovanom z grantov EÚ. Skúšali sme to už pred pár rokmi, no rozbehlo sa to až teraz. Profesori absolvovali mnoho školení zameraných na moderné a efektívnejšie vyučovanie a pripravujú si interaktívne vyučovanie. Teraz čakáme už len na dodanie techniky. Momentálne ja na kontrole proces verejného obstarávania, takže už možno o mesiac budú dodané všetky pomôcky do školy, medzi ktoré patria projektor, notebooky a taktiež aj fotoaparáty, kamera, multifunkčné zariadenia, ale aj rôzne pomôcky hlavne pre prírodné vedy. Okrem moderných hodín s využitím techniky sú v projekte naplánované aj exkurzie zo slovenského jazyka a biológie. A veľmi pozitívne je to, že multimediálna učebňa bude vybavená novými 30 notebookmi, ktoré budú slúžiť predovšetkým na testovanie študentov.

Ste zástancom čisto moderných technológií?

Čisto určite nie, stretnutie človeka s človekom by malo

zostat' vždy ako hlavné v ľudskej činnosti. Ale samozrejme treba využívať techniku na uľahčenie. V školstve je to zároveň nástroj efektívnejšieho učenia. Je zaujímavejšie sa učiť cez aplikácie na mobiloch než z papierov. Takže technika áno, ale všetko s mierou.

V čom spočíva najväčšie pozitívum elektronickej triednej knihy? Zo strany študentov počuť väčšinou pozitívne ohlasy, keďže majú prehľad o známkach a taktiež o suplovani.

Najväčšie pozitívum je v odbúravaní byrokracie, ktorej je v školstve veľmi veľa. Učiteľ má prístup k triednej knihe vlastne kedykoľvek, nemusí

ju hľať v zborovni či v triedach, prípadne naháňať kolegu, ktorý ju omylom nosí po škole. Z údajov v takejto forme sa dajú robiť rôzne štatistické výstupy, ktoré museli inak učiteľa robiť veľmi pracne. Minimalizovali sa problémy so zaznamenávaním dochádzky žiakov a zapísaním učiva. Elektronická triedna kniha nám určite uľahčuje prácu.

Kedy a prečo vznikol nápad otvoriť bilingválnu triedu? Je o to zo strany žiakov základných škôl záujem?

Povolenie otvoriť bilingválnu triedu sme dostali až na konci októbra (pritom sme žiadost s dokumentáciou posielali na ministerstvo už v marci), takže nám zostalo veľmi málo času na informovanie záujemcov. Ideme do istého neznáma, preto robíme aj väčšiu reklamu. Môžete si všimnúť pri vchode do mesta aj veľké billboardy. Dávali sme taktiež informácie do všetkých farností a škôl v okrese a okolí. Snažíme sa to rozšíriť všetkými možnými cestami. Takže o záujme budeme vedieť vlastne až pri doručení prihlášok. Nápad vznikol zhruba pred rokom ako reakcia na požiadavky doby a schopnosť našej školy zabezpečiť kvalifikované vyučovanie odborných predmetov v cudzom jazyku. Je to, verím, zaujímavá ponuka pre žiakov okresu necestovať daleko za bilingválnym gymnáziom.

Patríme medzi málo stredných škôl na Slovensku, ktoré majú školské uniformy. Študenti k tomu zaujímajú rôzne postoje. Ako hodnotíte ich prínos?

Je mi jasné, že nie každému sa to páči. No veľmi ma teší, že niekedy celé triedy sú ochotné si ich obliecť mimo plánovaných dní, keď majú napr. sviatok svojho patróna alebo službu na sv. omši. Snažíme sa dalej prehľbovať myšlienku, že máme „dres“ našej školy, ktorého nosenie má symbolizovať, že sa za ňu a seba navzájom nehanbíme, ale naopak – sme hrdí na svoju školu.

Uniformami dávame hrdo najavo, že sme jej súčasťou. Verím, že dvakrát do mesiaca nie je príliš veľký problém si ich obliecť. Po dohode so Žiacou radou sa zaviedli aj pravidlá – Pravidelné nosenie = žolík, nepravidelné nosenie = zákaz služby pri vstupe do školy. Princíp myšlienky stále zostáva – „budme hrdí na svoju školu“.

Študenti môžu používať aj ISIC kartu, zatiaľ najmä na zľavnené cestovné v autobusových spojoch. Bude v budúcnosti využívaná aj na viacero ďalších funkcií?

ISIC karta by sa dala využiť ešte aj na dochádzkový systém a na stravovanie. Ak by sme ju chceli takto využiť, tak by ju musel vlastniť každý študent. Viaceré škôl má ISIC karty povinné, ja však nechcem nikoho nutiliť na túto kartu, keďže aj možnosti jej využívania v Starom Ľubovni sú oveľa menšie ako vo veľkých mestách. Mnohé veci sa snažíme robiť v škole na báze dobrovoľnosti, toto je jedna z nich. A naväč, dochádzkový systém cez čipové karty nepovažujem za 100%. Ponuka zaujímavé možnosti sledovania dochádzky žiakov do školy, ale dá sa obchádzať. Zatiaľ teda nie, ale v budúcnosti možno...

UNIFORMAMI
DÁVAME HRDO
NAJAVO, ŽE SME JEJ
SÚČASŤOU...

Behajúca jazyková encyklopédia

Hádajte, o koho ide tentoraz? Dám vám indície: vyberá slová, oblieka holé vety a veľmi rada vystrieda elegantné lodičky za sedemmilové (pardon, desaťkilometrové) bežedké topánky. Áno, je to pani profesorka Kunáková.

Narodila sa „*v jednu krásnu babsketu októbrovú sobotu v tomto meste* (Vidite, ako krásne bez čarky sme vytvorili dve príslovkové určenia času a miesta?). Ako uráte každý z nás, aj ona si ako malá so svojimi dvoma súrodencami obrila komunikačné zručnosti a hranice osobnosti...hádkou. Obdobie ZŠ a štúdia na gymnáziu považuje za jedno z najkrajších období svojho života aj vďaka kružkom—k jej koničkom patril nielen rečiarny, heredký a zdravotníky, ale dokonca aj elektrotechnický kružok (pozor na zastupované hodiny fyziky :)). Pokojný študentský život jej znepríjemňovala akurát chémia. V každom predmete sa však nájde niečo nepríjemné, dokonca aj v slovenčine sa niečo našlo:

„Nemala som rada bifľovací systém učenia a učenia sa literatúry, ktorým som prešla v gymnáziu, to som fakt nenávidela ako celok.“

Pani profesorka sa nám taktiež priznala, že vo svojom gymnaziálnom období bola doslova hrozný knihomol' a umenofil. „*Čo predo mnou neutieklo, tak to som „skartovala“.* Čítala som všade, vždy a všetko. Rodičovská knižnica padla za obeť celá... Pozerala som na všetky filmy na ktoré sa dalo...“

O známkach sa nám vyjadriala len toľko, že všetky dôkazy má volne prístupné a v jej žiadych knižkách si môže ktokoľvek listovať. (Čo taktô využiť tento návrh? :)

Samozrejme, ani našej profesorce slovenčiny nedhybala fantázia pre svoje budúce profesie „*V snívaní o svojej kariére som prešla od predavačky v drogerii cez lelušku, hlásateľku, herečku až k novinárke.* Učiteľku som mala v zozname tiež, ale jej pracovnú náplň som mala doma

(mama), tak vtedy sa mi príťažlivejšie zdali profesie, ktoré boli pod rúškom tajomstva a povrchného „poznania“. Nakoniec sa však po ukončení vysokej školy predsa len rozhodla pre školstvo a začala učiť na ZŠ. Po dvoch rokoch sa jej to však zunovalo, a tak na chvíľu zafolila so svojou učiteľskou kariérou a presedlala do Slovenského rozhlasu (dnešné RTVS) ako moderátorka a redaktorka spravodajstva a publicistiky. „*Tam bol zasa strašný dennodenný streß, tak potom opäť prišlo školstvo — najprv košické gymnázium, teraz l'ubovnianské.* Medzičím som riaditeľovala v jednej kúzlenej škôlčke.“

Aj vďaka návratu za starú dobrú katedru mala pani profesorka Kunáková tú čest učiť tenistky Karolinu Schmidlovú a Janu Ľepelovú či vodného slalomára Maťa Halčinu.

„*Vážim si spomínaných študentov práve preto, že každý z nich bol v prvom rade slušným človekom. Tvrdo trénovali, nikdy od učiteľov nezíadal, aby išli vo svojich odboroch s latkou náročnosti dole len preto, že oni sú v reprezentácii, neboli v škole, nestíhajú...*

Každú známku zobrali s pokorou a úctou k učiteľovi

Inak, sláva a „významný post“ sú kategóriu, ktoré nie sú pre miňa tým, čo je dôvodom na pýdu, honor...“

Ked' už sme pri tom športe, tak pri ňom aj ostaneme. Aj ona si občas počas volných hodín „*odbehne poza školu*“ :). Trénuje celý rok, a keďže aj naša slovenčiarka drží krok s doborom, nainštalovala si do mobilu jednu špeciálnu „*apku*“, ktorá jej meria, kol'ko nabejhá. „*Za dva roky som nabejhala cez 2300 kilometrov a verím, že minimálne raz v živote odbehnem aj maratón.* Dennú tréningovú dávku mám od 10 do 18 km. Čistím si tým krásne hlavu a mám radosť zo života.“

Taký beh vie byť však pekne náročný (poznáme z telesnej :), a tak si energiu dobija ūžasnými džemami, ktoré sama vyrába. „*Cez leto si na dom dávam cedulku „Konzervačné závody“, skúšam rôzne výfarbené techniky chodím na túry... Rozhodne sa nenuďim.*“ Divadlo vraj veľmi nevyhľadáva, no ak by si mala vybrať, pôjde radšej na klasiku.

Pri otázke „*který knižný hrdina je vašim vzorom?*“ pani profesorka akuráti odpovedala, že vzory, okrem „*žena, ulica...*“ nemá rada :). „*Som originál, dokonca aj medzi slovenčiami, lebo potvrdzujem pravidlo, že existuje aspoň jeden taký slovenčináč, ktorý je tak trochu aj matematiká. Iba moje nízke sebavedomie a mamkin zdravý, praktický rozum mi v čase rozhodovania zabránil, aby som nevyštudovala slovenčinu a matematiku.*“

Na rozdiel od diktátov ť slohov, tento článok by nemal byť známkovaný (ak áno, tak dôfam, že pozitívne). Spoločne majú však svoju poslednú bodku. Pani profesorka nám ešte na záver prezradila o sebe pár píkošiek. Nech sa pôča:

1. mám vodičský preukaz, no nejazdim
2. bojím sa psov
3. neviem kresliť
4. pečem torty – výfarbené diela
5. vlastním slušnú zbierku bútuterie
6. nemám ráda bryndzové halušky a cesnak
7. vyšliapala som na Olymp
8. milujem humor a smiech
9. robím skialpinizmus
10. pestujem banány

Ideme naživo o 3, 2, 1...

Letná škola žurnalistiky je vzdelávacie podujatie, ktorého cieľom je rozvinúť profesionálny obzor **mladým novinárom**. Lepšie povedané, sú to 4 dni strávené na skvelom mieste, s úžasnými ľuďmi a lektormi. Katedra žurnalistiky Filozofickej fakulty Katolíckej univerzity v Ružomberku je výborným miestom na nadobúdanie nových informácií, **vedomostí a zážitkov**. Prostredníctvom **workshopov, prednášok a diskusií** sme mali možnosť nazrieť do sveta novinárstva. Nie každý deň máte totiž možnosť byť novinárom, moderátorom či kameramanom.

univerzitná knižnica

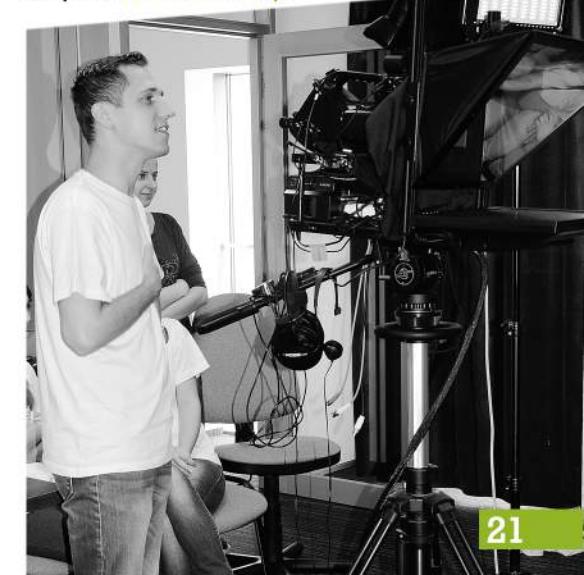
Najlepšia skúsenosť pre mňa bol Snažila som sa vnímať len text, pretože **priamy prenos** v univerzitnom rádiu pri z toho stresu som nevedela, rozhovore na vybranú tému. Naozaj to nie je čo mám robiť. A len jediný pohľad také jednoduché, ako to vyzerá. S búšiacim na kamaráta by znamenal smiech, ktorý srdcom som sedela za okrúhlym stolom som si nemohla dovoliť, keďže to bolo **živé a sledovala červené svetlo**. S napäťom **vysielanie**. Nakoniec, trošku s preskakujúcim som čakala na to, kedy sa zmení na zelené. Dve farby, ktoré v rozhlase znamenajú veľmi veľa. S očami upretými na papier s textom a myšlienkami, aké to bude, som sedela chodničky" sme boli so svojimi výkonomi a sledovala ten nepríjemný blikajúci predmet. až nadmieru spokojná. Každý workshop,

ktorý sme navštívili, nám dal veľmi veľa. Či to bol **printový**, kde sme písali článok, recenzie a pozvánky, alebo **televízny**, v ktorom sme si vyskúšali prácu pred, ale aj za kamerou. Veľmi zaujímavý bol taktiež **fotografický**, v ktorom sme sa naučili základy správneho fotografovania. Vyzbrojení „zrkadlovkami“ sme vybehlí von a fotili všetko, čo nám prišlo pod ruku. Teraz to všetko skúsim aplikovať do našej práce na CGSM.

Svet médií nám pomáhal spoznať nielen profesori, ale aj **študenti žurnalistiky**, ktorí nám s veľkou radosťou ukázali všetko, čo sme chceli. Odpovedali nám takisto na otázky ohľadom štúdia na univerzite. **Boli veľmi ochotní a pomáhali nám so všetkým**, čo som si veľmi vážila.

Skvelou bodkou za úžasným programom bola beseda s bývalým riaditeľom televízie JOJ Františkom Borovským a nedelňajšia beseda

Každoročne sa v USA koná folklórna prehliadka tanečných súborov. Tento rok pozvanie dostał aj jakubiansky folklórny súbor Kečera, ktorý pôsobí už 53 rokov a združuje obyvateľov obce, od malých škôlkarov až po dospelých.

Ked'že väčšinu členov skupiny tvoria študenti a cena leteniek aj ostatné náklady boli privysoké, **sme si zohnať sponzorov**. Najviac nám však pomohla obec, ktorá nám letenky zakúpila. **My sme tiež rozhodne nesedeli so založenými rukami** a na brigádach v lesoch sme si niečo zarobili. No a potom už nič nebránilo tomu, aby si na základe oficiálnej pozvánky od Maryann Sivak a Anny Dzadikovej Sherry celá osemnásťčlenná skupina zbalila kufre a **17. septembra v skorých ranných hodinách vyštartovala na letisko do Krakova**.

Po výse **33 hodinach cesty** z rodnych Jakubian nás privítala Amerika. Absolvovali sme **9 vystúpení počas deviatich dní** a to v štátach Pennsylvania, Ohio, New Jersey, v mestách Johnstown, Cleveland, Pittsburgh, Washington DC, Linden, Highstown a Minersville. Najväčší úspech sme mali **u divákov v Pittsburghu**, kde bolo množstvo rodákov od nás. Tí sa s nami chceli rozprávať a taktiež dávali pozdravovať svoje rodiny žijúce na Slovensku.

V Harisburgu nás oslovil 93-ročný pán, o ktorom sme neskôr zistili, že **cestoval dve hodiny, len aby nás mohol vidieť a počuť**. Na vystúpení v Linden

Rusnaci za VEĽKOU mlákou...

som sa dokonca od jedného pána dozvedela, že pred štyridsiatimi rokmi, keď ešte býval v Jakubanoch, **bol až po uši zamilovaný do sestry môjho dedka** :). Po inom vystúpení nás zas oslovil jeden pán, že jeho ocko leží v hospici v Johnstane a že jeho posledné želanie bolo, **aby mu Kečera prišla zaspievať**. Volal sa Stefan Shuster. Keď sme tam pršli, povedal si, že chce, aby sme mu zaspievali **"Červenú ružu trojakú"** a on si normálne niektoré slova z piesne pamätał. **Vtedy sme všetci mali slzy v očiach**.

Všetko to boli silné a nezabudnuteľné zážitky, ako pre divákov, tak aj pre nás. Predstavovali sme sa s pásmani ako Krstiny, Jánske ohne, Hory, Pranie na potoku, Zvyky na Ondreja, Trenie ľamu, Rukovanie, Vitie venca a Čepenie, v ktorých sme ukázali naše ľudové kroje, tradície a zvyklosti. Aby sme urobili radosť nielen tancom a spevom, **ponúkli sme tradičné pirohy**, ktorých príprava trvala celú noc. Po niektorých vystúpeniach bola aj rusínska zábava, čo malo pre Američanov výnimočné kúzlo. Na slovenskom festivale sme sa stretli s pánom prezidentom **Andrejom Kiskom** a ministrom zahraničných vecí Miroslavom Lojčákom.

My sme ju však s našou slovenskou krásou a psími očami začali presviedčať, že sme súbor zdalek a že tam veeél mi chceme ísť. No a ona, že **jej máme zaspievať** :). Piesňou sme si odomkli prístup aj do Kanady. Tetuška nás za zaspievanie nakoniec pustila.

Neobišli sme ani **slovenskú ambasádu vo Washingtone, Brooklyn, Manhattan, Times Square v New Yorku** a počas plavby loďou sme mohli vidieť aj **Sohu slobody**, ktorej sme **3. októbra** zamávali na rozlúčku.

Čerešničkou na torte pre nás bola aj **návšteva Niagarských vodopádov** – tým dávam like :). Keď sme tam neskoro po vystúpení dorazili, oznamili nám, že posledná výhliadková loď odišla, ale že schody sú ešte otvorené. Dali nám **žlté príplasťe a na topánky igelitky**. Takto vyparádení sme šli. To, že sme boli poslední, bolo nakoniec aj výhodou. **Mohli sme si na Niagárach zatancovať karičku**. Boli sme úplne morkí, ale bolo to krásne. Potom sme sa osušili, obliekli a chceli sme ísť pozrietať na vodopády v noci. Tam však bolo treba prejsť cez **kanadskú hranicu**. Teta, ktorá tam pracovala nám vravela, že je neskoro, takže nás nepustí.

pri pohľade na obraz

príbeh
sa zasekol na plátne
zahalený v zlatom ráme
unáša všetky oči
farby nechali na jeho tvári
stopy po tanci
štetca
mlčí
najväčšie tajomstvá
ešte skrýva

list

jeseňou omámený
l'ahko padá
na zem
počíta naše kroky
celú zimu potom mlčí
až na jar
rozovie
svoj príbeh

xxx

som uzavretá
v tmavej knihe
a predsa som t'a nazrela
cez slnečné lúče
kvôli tebe som dovidela
aj na druhú stranu
no nikdy som sa nedozvedela
či si videl ty mňa

xxx

počut' hľasy
akoby smiech
padal
zhora

inde
slyz kvitnú
na nebeských
machoch
liečia z nespavosti

zmiešané
myšlienky
nikdy
nedorozprávajú
pointu

TAK AKO?

Hello alebo Buenos días?

Exprimátor nášho mesta a šťastný manžel pani profesorky Biganičovej. Práve jeho sme vyspovedali v aktuálnom čísle. Takmer dobrovoľne nám povedal čo-to zo súkromia oblúbenej angličtínárky a potvrdil pravidlo, že trpezlivosť ruže prináša.

1. Kedy a ako ste sa spoznali so svojou manželkou?

Prvýkrát som ju zaregistroval v školskej laviči v roku 1982 v Starej Ľubovni, keď som nastúpil po vysokoškolskom štúdiu ako učiteľ ruského jazyka na terajšie Gymnázium Terézie Vansovej. V školskom roku 1983/84 som občas zastupoval v jej triede neprítomného kolegu a uznajte, takú sympatickú a milú slečnu som si nemohol nevšimnúť. Nejakto takto to začalo.

2. Čím si vás získala?

Najskôr prvým dojmom. Vždy bola upravená, dbala o svoj vzhľad, vkusne sa obliekala. A okrem toho, milým správaním, úsmevom a všeobecným prehľadom a intelektom.

3. Predstavte si, že by ste ju poznali iba ako svoju priateľku alebo kolegyňu. Čo by ste si o nej myšleli teraz?

Ak by to bolo teraz, bola by slobodná (predpokladám, že taká milá a sympatická žena by bola len ľahko slobodná doteraz. Jedine, ak by čakala až doteraz na mňa :)) a ja tiež, určite by to dopadol tak ako vtedy. Bol by som jej hned dvoril a požiadal ju o ruku. Osud je osud, tomu človek neuje.

4. Spája nejakou prácu so súkromím?

Určite. Svoju prácu má veľmi rada. Formovať mladých ľudí a učiť ich skutočným životným hodnotám považuje za svoje poslanie. Ved' to musia študenti cítiť na jej hodinách, ale aj mimo vyučovania.

5. Rozpráva doma často v inej reči ako v slovenčine?

Teraz už nie. Keď boli deti ešte malé, občas sme si museli niečo

povedať, aby nerozumeli, a tak sme sa rozprávali po španielsky. Neskôr už ani to nebolo možné, pretože aj deti sa naučili španielčinu.

6. Aká vlastnosť na nej je Vám najviac sympathetic a aká naopak najmenej?

Monika má veľa dobrých vlastností. Najviac si však väžim jej zmysel pre rodinu, ktorá je pre ňu prioritou. Je veľmi citlivá, snaží sa byť objektívna a spravodlivá. Je dôsledná a veľmi pracovitá. Nie je konfliktná. Čo sa mi nepáči? Ako učiteľka sa snaží vychovávať aj mňa, hoci vie, že starého psa novým figlom už nenaučí. Ale nevzdáva sa :).

7. Používa svoju úlohu nadriadenej, podobne ako na vyučovanie, aj doma?

Nemyslím si to. Vzhľadom na nás doterajší život plný častých zmien, veľa cestovaní, rôznych miest pôsobenia a vzhľadom na moje povolanie a pomerne málo času tráveného s rodinou na to nemala veľa priestoru. A keď som bol doma, tak sme sa tešili a užívali si spoločne strávené chvíle.

8. Najväčší trapas, aký sa vám spoločne udial?

Nesomínam si, ale niekol'kokrát sa nám stal v dobrom slova zmysle, keď ju považovali za moju dcéru. Neviem, či ja som pôsobil tak staro. Ale skôr si myslím, že Monika vyzerala veľmi mlado.

9. Beriete ju ako najlepšiu voľbu vo svojom živote?

Určite. Priznám sa, dlho som ju hľadal a našiel som ju až v Starej Ľubovni. Oplatilo sa však čakať.

Nuž, nezostáva nám nič iné, iba vyhlásiť, že pani profesorka je rovnako ideálna, ako sa aj na prvý pohľad zdá.

Ked' sa darí, tak sme to MY!

Naše úspechy nevznikajú len našou snaživosťou, naše úspechy vznikajú aj našou vierou, že to dokážeme. Študenti nášho gymnázia nás reprezentujú vo všetkých smeroch. Tento aj minulý rok sa reprezentanti školy vracali do priestorov budovy s pokojným a víťazným pohľadom. Prebehnite po našich skvelých výsledkoch s bežkyňami z cezpoľného behu, kopnite si do loty s futsalistami. A samozrejme, zapojte svoje hlavičky tak, ako to dokázali naše talenty na súťažach fyzikov a matematikov. Všetkým zúčastneným d'akujeme a GRATOŽELÁME :).

Beh za víťazstvom

V októbri sa v podhradí Ľubovnianského hradu a v okolí Stredovekého vojenského tábora konala okresná súťaž v cezpoľnom behu. Naše gymnázium s výborným výsledkom reprezentovalo družstvo dievčat, ktoré si vybojovalo prvenstvo. Katarína Žembová, Jana Repková a Michaela Bondrová si po víťazstve na okresnom kole skvele zabehli až na kraj. Vo svojich výkonoch vôbec nezaostávali za ostatnými a dokázali, že si sem dobehli správne. V konkurencii krajských bežkýň získali výborné 3. miesto.

Boj s matematikou

O výbornú reprezentáciu nášho gymnázia sa na súťaži mladých géniov postarali naše česelné talenty. Pekné 12. miesto obsadili súrodenci Fedákoví (Marek a Angelika), Erik Hudák a Milan Majkut. Svoje matematické vedomosti predviedli na Košickom Matboji v konkurencii štyridsiatich družstiev. Naše ďalšie družstvo zložené z tretiakov (Boris Rúra, Pavol Hudák, Šimon Vanča a Kristína Konkoľová) obsadilo stredovú pozíciu výsledkovej listiny.

1 bod do víťazstva!

V konkurencii 38 tímov z celého Slovenska sa našim študentom podarilo získať výborne 2. miesto. Na medzinárodnej fyzikálnej súťaži Náboj, ktorú organizuje kolektív vysokoškolákov pod záštitou Univerzity Komenského v Bratislave, si päťčlenné družstvo z nášho gymnázia v zoskupení Kristína Konkoľová, Erik Hudák, Boris Rúra, Eduard Batmendijn a Pavol Hudák výrazne zlepšilo minuloročné 7. miesto. Od víťazstva ich teraz delil len jeden jediný bod.

„Už viem, prečo sa táto súťaž volá „Náboj“. Vždy keď prídeš na riešenie úlohy, vystrelíte ako náboj a bežíte s výsledkom k rozhodcom, dúfajúc, že ho máte správny. Tešíme sa, že od nášho súťažiaceho stola vystrelilo toľko ostrých nábojov. Bol to pre nás veľký zážitok plný fyziky a zábavy,“ opísala svoje dojmy z dynamických fyzikálnych pretekov Kristína Konkoľová.

Za obhajobou prvenstva

Naši futsalisti obsadili v dekanátnom kole sálového futbalu druhé miesto a postúpili do diecézneho turnaja, kde obhajovali minuloročné prvenstvo. Žiaľ, to sa im nepodarilo. Podobne ako v dekanátnom kole skončili druhí. CGSM reprezentovali: Matej Senko, Roman Soós, Šimon Senko, Mikuláš Vorobel', Lukáš Dlugoš, Kristián Pilch, Tomáš Konkol', Pavol Olšavský.

„Pevnosť Boyard“ po slovensky

Na Hrad Ľubovňa zavítalo ešte v júni 19 kolektívov stredných škôl z každého kúta Slovenska. Sily si merali v súťaži s názvom Kl'úč od pevnosti, ktorá sa podobá show Pevnosť Boyard. Najviac kl'účov si v náročných disciplínach vybojovali práve naši študenti. Tím v zložení Michaela Augustínová, Adriana Hurtuková, Miroslav Kiš a Jakub Konkol' získal kl'úč od pevnosti pre Starú Ľubovňu po osemnástich rokoch. Gratoželáme!

Všetkým zúčastneným patrí lajk a veľká GRATOŽELÁCIA

Po dvoch rokoch pauzy a abstinencie (ne)logiky sa vraciame späť s horúcimi správami. Ked'že XY, ktorý mal túto rubriku na háku...teda na starosti, zo svojej pozície blázivného pisára abdikoval – zbalil si pergameny, kalamár, brko aj svoj stôl a odišiel – vystriedal ho lesný kamarát. Pôvodne si chcel pre imidž dať pseudonym, že YZ, ale naša redakcia ho v mene biologičiek tejto školy od toho nakoniec odhovorila, lebo sa má čím pýšiť. Predstavujeme vám nového kráľa absurdity CGSM, Medveďa Turistu (brum-brum :)).

Chladný nadpis v horúcich správach?

Napriek „horúcemu“ názvu rubriky sa v tomto článku pekne ochladilo. V našej škole je každým rokom väčšia a väčšia zima. Tá aj tohto roku spôsobila inde nevídaný jav, že nám sneží dokonca aj v škole. Konkrétnie zo stropov. Naši vyšší spolužiaci do triedy neraz vchádzajú vyštipaní od snehu a mrazu, lebo snehové vločky im lezú do tváre. Nečudo, že potom nachladnú a neprídu do školy (profesori nám neveria, že je to spôsobené týmto faktorom). Chlapcom však blysla myšlienka na nový biznis, alá „prirodny mejkap“. Za poplatok si posadia spolužiacky na plecia a behajú s nimi hore-dolu po chodbe, pokým nemajú červené líca aj bez farbív (a konzervantov :)). Dievčatá túto možnosť využívajú najmä vtedy, keď zaspali a nestihli sa do školy naličiť, čo spôsobuje bohatú, ale ubehanú mužskú časť našej školy.

ASME späť

Šokujúca správa obletela celú zborovňu!!! Konečne sa zistilo, kam sa študenti vyparujú počas písomiek! Chcete to vedieť? (aj tak to už nebude môcť využívať), lebo sa na to prišlo, takže vám to bude na milú Jarmilu). V nemenovanej (II.B) triede sa nachádza nenápadná, ale zázračná skriňa s nenápadným, ale zázračným názvom Narnia. Spočiatku nikto neveril, že to funguje, ale je to tak! Všetci písomkopovinní študenti sa do tej jednej malej bedne dokážu vopchať, ved' reku, dobrých ľudí sa všade veľ'a zmestí a zlí sa natlačia. Ked' sa minule písali školské slohové práce, verte alebo nie, po otvorení skrine vonku vypadlo asi 13 študentov.

Takže ak sa nabudúce budete chcieť nenápadne vypariť zo skúšania, nie je vás veľ'a (nech to profesorovi nepríde veľ'mi nápadné) a nemáte klaustrofóbiu, vrelo vás tam uvítame. Vstupné sú 2€ :).

Inzeráty...

Venujem prázdný zošit z matematiky.

Zn.: Nestíham písť poznámky!

Klasické perové vankúše na predaj.

Zn.: Pierok sa nevieme od imatrikulačky zbaviť.

Zázračné písomkové pero na prenájom.

Zn.: Z písomiek som súčasť s ním schytal päť trojok a dve štvorky, ale päťku ešte nikdy.

Drísty :)

Chémia:

M.K.: Môžeme písť aj z biológie?

Prof. Grichová: Radšej z chémie. S biológiou si nie som istá.

M.V.: Ani ja...lebo prepadávam :D

Prof. Grichová: V chémii používame názvy farieb, ako zelen, červeň...

M.P.: ...guľa, žalud :D

Slovenčina:

M.V.: Máme vedieť aj toho „Morha“? :)

Prof. Kunáková: A odpovedať pôjde...Klára.

K.Z.: Klára, uč sa po ceste! :D

Občianska:

L.V.: O minútu sa pojdem sťažovať. Počtam do päť :D

Predám desiatu za babku.

Zn.: Chlieb na desiatu nemusím, tak babka mi rovno navári.

Pletiem vlasu kedykoľvek a kdekoľvek.

Zn.: Môžete ma zavolať keď budem mať fyziku, hneď sa nebudem.

Podarilo sa mi zaspať na nemine.

Zn.: Počkať, toto nie sú priznania?

Biológia:

Prof. Hrebíková: Čo sa to tam vzadu deje, dievčatá?

S.D.: Heňa si kýchla.

Prof. Hrebíková: A čo je na tom také smiešne?

S.D.: Keď ona nevie kýchat :D

Dejepis:

J.B.: Kde je ten Alexander Veľký? Lebo ja tu mám len Macedónskeho... :)

Prof. Kočíšová: A my si to napišeme jedným slovom – prepych dvora

Náboženstvo:

Brat Gorazd: Čo znamená, že reholníci skladajú sľub čistoty?

K.Z.: Že sa musia umývať?

Niekto asi hľal vodu do kyseliny...

Čo to, pani profesorka? Zmena národnosti?

Niekto tu nevidí ich krásu?

Pán profesor Gnebus v tranze

Selfie epidémia napadla aj našu školu

Často spomínaný cirkus v triedach

REVIEW